

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Ευνδρουνται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἀπασιν τοῖς κ. κ.
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ.χ. 8

ΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Γ 27-ὁδὸς Πανεπιστημίου-27

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10-12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς κὼτῶ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν

Κ. ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύσμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ νίκη τῆς ὠραιότητος. — Ἡ ζωὴ τῶν Ρωμαίων γυναικῶν Β'. — Τὸ μαρμαμένον κρίνον (μυθιστόρ. κ. Κ. Παρρέν). — Ὁ τυροσιδὴς πυρετὸς Β' (ὑπὸ τοῦ Ἀνθῆ Βασιλειάδου ἱατροῦ). — Ποικίλα. — Ἐπιφυλλίς. Ἡ Γυναῖκα εἰς τὸ Μαρρόκον (κατὰ τὸ γαλλικὸν ὑπὸ τοῦ Ε. Νικολαΐδου). — Ράδιον καὶ Ραδιοενέργεια. — Εἰδοποιήσεις.

Ἡ ΝΙΚΗ ΤΗΣ ὨΡΑΙΟΤΗΤΟΣ

Εἶναι ὠραία! Αὐτὴ ἦτο ἡ πρώτη κραυγὴ τῆς χαρᾶς, ὁ πρῶτος ἐπικινος, ἡ πρώτη μυγικὴ φάσις ἡ ὁποία ἐγέννησε τὸν ἐνθουσιασμὸν εἰς τὰ στήθη τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν. Οὐτε ὁ πλοῦτός της, οὐτε ἡ Ναπολεόντειος καταγωγὴ της, οὐτε αἱ ἄλλαι ἀρεταὶ τῆς νέας πριγκηπίσσης θὰ ἐβάρυναν ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ τόσον, ὅσον ἡ εὐμορφία της.

Εἰς τὸν τόπον ὅπου ἡ ὠραιότης ἐφθασεν εἰς περιωπὴν θρησκείας, ὅπου ἡ ὠραιότης ὑπῆρξεν ἡ πηγὴ κάθε προόδου καὶ κάθε πολιτισμοῦ, ὅπου ἄνθρωποι καὶ πράγματα εἰς τὸ κάλλος καὶ τὴν ἀρμονίαν ἐζήτησαν τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀρετὴν, μία πριγκηπίσσα βασιλικοῦ οἴκου ὀφείλει πρὸ παντὸς νὰ εἶναι ὠραία.

Ὅταν μάλιστα ἡ πριγκηπίσσα αὐτὴ ζευγαρώνεται μετὰ τὸν ὠραιότερον πριγκηπα τοῦ βασιλικοῦ μας οἴκου, ὅταν ἡ πριγκηπίσσα αὐτὴ ἐρχεται ἀπὸ τὴν χώραν, ὅπου πιστεύεται ἀπὸ ὅλους ὅτι βασιλεύει τὸ κάλλος καὶ ἡ χάρις, ὅταν κατάγεται ἀπὸ ἕνα ἥρωα, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὄφειλε νὰ εἶναι ὠραῖος, — ἀφοῦ ἦτο ἀνδρεῖος — ἡ νέα πριγκηπίσσα εἶχε τὴν υποχρέωσιν νὰ εἶναι ὠραία.

Ὅταν ἐγράφοντο καὶ ἐκυκλοφοροῦσαν αἱ περὶ μυθώδους πλοῦτου καὶ πολυτελείας τῆς προικὸς εἰδήσεις, οἱ Ἕλληνες

ἀδιάφοροι ἐκινούσαν τοὺς ὤμους. Τί μὲς μέλλει, ἔλεγαν, ἂν τὰ φορεματὰ της εἶναι ἀμέτροτα, ἂν εἶναι πλεγμένα με χρυσάφι καὶ κεντημένα με διαμάντια καὶ μαργαριτάρια. Εἰς τὰ παραμυθία, μετὰ τὰ ὁποῖα ἀνετράφη καὶ ἐμεγάλωσεν ὁ λαὸς αὐτός, χρυσὰ καὶ ἀστροκεντημένα φορέματα ἐφοροῦσαν μόνον ἡ ὠραῖες βασιλοπούλες. Καὶ ὅταν τὰ βασιλόπουλα δὲν εὗρισκον ὠραῖες νύμφες εἰς τὸν τόπον τοῦς ἐκκαθαίκευαν τὰ μχεμένα ἄτιχ των καὶ ἐπήγαιναν ἀνὰ τὸν κόσμον ὅλον ζητοῦντες μίαν ὠραίαν σύντροφον. Καὶ διὰ νὰ ἀποκτήσουν τὴν ὠραίαν αὐτὴν ἠγωνίζοντο εἰς ἀγῶνας μέχρι θανάτου καὶ ἡ νίκη μόνη ἔφερεν ὡς ἔπαθλον καὶ ἀμοιβὴν τὴν ἀπόκτησιν τῆς πεντάμορφης βασιλοπούλας.

Τὸ ἰδικὸ μὲς ἐδῶ βασιλόπουλο, ὠραῖο μεταξὺ τῶν ὠραιότερων τοῦ κόσμου ὅλου, ἀθήκης καὶ λεβέντης, ὅπως ὁ λαὸς φαντάζεται καὶ θέλει τὰ βασιλόπουλά του, δὲν ἠμποροῦσε, δὲν εἶχε τὸ δικίωμ νὰ συτρωφεύσῃ με γυναῖκα, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἦτο πεντάμορφη, ὅπως ἡ βασιλοπούλες τῶν παραμυθιῶν, ἀφοῦ μάλιστα εἶχε καὶ τὰ πλούτη καὶ τὰ πολύτιμα στολίδια καὶ πετράδια, ποῦ ἔχουν ἡ ὠραῖες βασιλοπούλες τῶν παραμυθιῶν.

Ὁ γάμος λοιπὸν αὐτὸς ἐξεχώριζε γι' αὐτὸ ἀπὸ τοὺς γάμους ὅλων τῶν ἄλλων πριγκηπῶν καὶ ὁ λαὸς ἐπερίμενον ἀνυπομόνως νὰ ἴδῃ τὸ ὄνειρον καὶ τὸν πύθον τοῦ ἐνσαρκωμένου εἰς μίαν νύμφην, ὠραίαν μεταξὺ τῶν ὠραιότερων. Καὶ δὲν τὴν ἤθελε μόνον καὶ ἀπλῶς ὠραίαν. Τὴν ἤθελεν ὠραίαν καὶ γόησσαν ὅπως εἶναι, με μᾶτιχ ποῦ σφάζουν καὶ μχεγύουν, κατὰ τὴν ἐκφρασιν τὴν λαϊκὴν, με στόμα ποῦ νὰ σκορπίζῃ εἰς κάθε λόγον καὶ τριαντάφυλλα, με χάριν ποῦ νὰ ἐνθυμίζῃ τὰς ὠραίας τῶν πηλαιῶν καλῶν μὲς κειρῶν.

Και η πριγκίπισσα Μαρία είναι ακριβώς όπως την έφανε τάση και την ώνειροπόλησεν ο Έλληνικός λαός. Καλλονή μεσημβρινή, θερμή, από εκείνας όπου γοητεύουν, όπου τρελαίνονται, όπου συγινούν. Το βλέμμα της έχει όλην την δύναμιν και την έκφρασιν, όπου θα είχε το άετιον βλέμμα του μεγάλου προπάππου της. Ένα βλέμμα που εισχωρεί κατακτητικόν και νικηφόρον, έως εις τα κατάρθρα της καρδιάς, όπου ζητεί να μάθη κάθε σκέψιν και κάθε λογισμόν και όπου θα άφίση κάτι καλόν και ευγενικόν από την ώραϊκν ψυχήν που τό ζωογονεί και τό έμψυχώνει.

Η λαϊκή μουσα είναι αδύνατον να μην έμπνευσθη από την ποίησιν των μακτιών αυτών, από τό κάλλος και την ευγένειαν του προσώπου εν γένει, από τὰ ώραϊκν κατάμαυρα μαλλιά, που ακτινοβολούν την ακτινοβολίαν μαύρων διαμκντιών, από τό σύνολον της κομψότητος και της χάριτος που είναι σκορπισμένον εις τό γραφικόν άνάστημα της νέας βασιλοπούλας.

Ο ένθουσιασμός δια τό κάλλος έμπνέει πάντοτε, και σπανίως ο λαός μας έδειξε τον ένθουσιασμόν όπου έδειξε την ήμέραν της ύποδοχής όπου τὰ καπέλλα έπετούσαν εις τον άερα και αι ζητωκραυγαί και τὰ χειροκροτήματα αυθόρμητα έπληρούσαν τον άερα και εκήρυτταν δια μίαν άκόμη φοράν τον θρίαμβον και την λητρείαν της ώραϊότητος, εις την κατ' έξοχην πατρίδα του κάλλους.

Η ΡΩΜΑΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

B'

Αί νέαι Ρωμαίικι δέν είχαν τόσον πολυτελείς τουκλέτας όπως η Αυτοκράτειρα. Άλλά η φιλαρέσκεια και η τρελλή επιθυμία δια τας πλουσίας άμφιέσεις, αι όποσαι έκαμον τους νομοθέτας να βάλουν αυστηρούς νόμους κατά της πολυτελείας, εύρίσκειται εις όλας τας Ρωμαϊκας γυναίκας της εποχής της αυτοκρατορίας.

Δι' αυτάς όμιλει ο Άριστοφάνης εις την Λυσιστράτην όταν η Καλονίκη λέγει :

«Τί δύνανται να κάμουν αι γυναίκες αυταί μεγάλον και σπουδαίον ; Η ζωή τους περνά εις τό να μένουν καθισμέναι με τό πρόσωπον χρωματισμένον, με κροκοτά φορέματα, καλοκτενισμέναι και καλοφριζαρισμέναι. Εις τί δύνανται να χρησιμεύουν δια την άνατροφήν των οι Κυμβαρικοί χιτώνες από διαφανές ύφασμα η τὰ διάφορα χόρτα με τὰ όποια χρωματίζουν τό πρόσωπον ; »

Τό γενικόν φόρεμα των Ρωμαίων γυναικων άπετελείτο από τον πέπλον ο όποιος έσκέπαζε τον άριστερόν ώμον εμπρός και άφινε γυμνόν τον δεξιόν ώμον, τον χιτώνα, ο όποιος έχρησίμευεν ως φόρεμα και επανωφόριον· τό επιχιτώνιον ητις ητο ένα είδος μανδύου, στολισμένος με πορφύραν, ο όποιος έφθανεν έως τὰ πόδια, τον ποδήρη χιτώνα, ο όποιος ητο πλούσιον φόρεμα μάλλινον και έτελείωνε εις κρόσια. Τό σχιστόν ητο χιτών ανοικτός από τὰ δύο μέρη ο όποιος εκρατείτο από τους ώμους με πόρπας.

Αί Ρωμαίικι γυναίκες έγραφεν ο κύριος δε Φουκεβίλ άγα-

πούσαν να έχουν ύψηλόν άνάστημα, και δια να τό άποκτήσουν έφορούσαν παπούτσια τὰ όποια είχαν πάτους πάρα πολύ χονδρούς. Έπειδή βλαι δέν ητο δυνατόν με όλα αυτά να έχουν τό άνάστημα της Ήρας, ούτε την κομψότητα της Άρτέμιδος, παρηγοούσαν τις κοντές λέγοντες εις αυτάς ότι ησαν καμωμένες από χάριν και πνεύμα.

Πικρατηρούμεν ότι η ταρηγορία αυτή διδεται και σήμερα, με τον ίδιον ώραϊον τρόπον.

Όσον δια τό μυστιών μουσειον της τουκλέττας της Ρωμαϊκας, ο ποιητής Άλέξιος μάς λέγει :

Έάν η γυναίικα είνε ιδύνατη, της προσθέτουں, τι λείπει δια να σχηματίσουν την θελατικην γραμμήν· η κοιλιά είνε μεγάλη; την περιορίζου με ένα είδος κορσέ ο όποιος την σφίγγει και την σπρόγγνε προς τὰ όπίσω.»

Και ιδού ότι εύρίσκομεν εις την εποχήν αυτήν τον ύγειον κορσέ του 1907 !

« Η νεανίς εάν έχη φούδια κοκκινωπά, της τὰ μαυρίζου με καπνιά· είνε πολύ μαλαχρινή; της χρωματίζουν τό πρόσωπον· είνε ώχρα; την κοκκινίζουν· έχει ώραϊα δόντια; την άνγκάζου να κρατή τε χείλην μισοανοικτά, κρατούσα μεταξυ των δοντιών της ένα κλαράκι μυρτιάς, ίδιο με εκείνα με τὰ όποια οι μάγειροι στολίζουν τὰ πράγματα όπου πωλούν εις την άγοράν.»

Τό κτένισμα

Κατά τους πρώτους χρόνους της Ρώμης αι γυναίικες είχαν τὰ θαυμάσια μαλλιά τους λυτά εις τους ώμους τους.

Κατά την εποχήν της πολιορκίας του Καπιτωλίου έκοψαν τὰ μαλλιά αυτά δια να κάμουν σχοινιά δια τας μηχανάς «προτιμώσαι να μείνουν φαλακραί και άσχημοί άλλ' ελεύθεροι πλησίον των συζύγων των, παρά στολισμέναι και αιχμαλώτοι». Δια να δικαιωνίσουν την ένθύμησιν του ένθουσιασμού αυτού, οι Ρωμαίοι ηγειραν ναόν εις την «Φαλακράν Άφροδίτην».

Άλλ' ο ένθουσιασμός αυτός δια τὰ κομμένα μαλλιά διήρκεσεν όλίγον. Κατόπιν δε κατήντησε φοβερά τιμωρία· διότι οι ζυλότυποι σύζυγοι έκοβαν τὰ μαλλιά των φιλαρέσκων συζύγων των δια να τας τιμωρήσουν. Κατά παλαιάν Ρωμαϊκήν παράδοσιν κάθε γυναίικα είχε μίαν τρίχα άφιερωμένην εις την θεάν Περσεφόνην και δέν απέθνησκεν εάν δέν έπεφτε η τρίχα αυτή. Η μεγάλη δυσκολία ητο να άναγνωρίση κανείς την τρίχα αυτήν. Αί γυναίικες της νέας Ρωμαϊκής Δημοκρατίας, αι αδελφαί των Γράκχων και Σικπιώνων έβαζαν μίαν λογγήν εις τὰ μαλλιά τους. Άργότερα έστόλιζον τὰ μαλλιά με κορδέλλες και λουρίδες από μετάλλον, και όταν έφθασεν η διαφθορά της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, η πολυτέλεια του κτενίσματος, όπως και όλα αι άλλαι πολυτέλειαι δια την τουκλέτταν δέν είχε πλέον όρια. Άναφέραμεν ότι αι γυναίικες της Ρώμης έχρωματίζουν τὰ μαλλιά τους· όταν δέν ημπορούσαν πλέον να τους δώσουν κανένα χρώμα από τὰ συνήθη μετεχειρίζοντο φάρμακον με τό όποιον τὰ έρριχναν και άγόραζαν άλλα μαλλιά από τον κουρέα τους, ο όποιος τὰ έφερνεν από την Γαλατίαν και την Γερμανίαν. Υπήρχε εις την Ρώμην κατά τους χρόνους του

Καίσαρος άγορά μαλλιών, η όποια ητο πάντοτε γεμάτη κόσμον.

Υπάρχει εις τό Μουσείον της Ρώμης ένα μνημείον από τὰ περιεργότερα· Είνε μία προτομή της Sucile γυναικός του Verus, από άσπρο μάρμαρο της Πάρου, η όποια φορεί περούσαν από μαύρο μάρμαρο, κινητήν.

Τό πλήθος των ξένων μαλλιών όπου έφορούσαν αι Ρωμαίικι κατά την εποχήν των αυτοκρατόρων δέν δύναται να συγκριθη με τὰ γαλλικά κτενίσματα της εποχής του Λουδοβίκου XV. Η σύζυγος του Καρκαλά ητο κτενισμένη όπως η κυρία Du Barry. Δια να κατακρόνουν τὰ μαλλιά τους μετεχειρίζοντο σίδερο ζεστό, άλλοτε εκτενίζοντο όπως αι χυρεύτρια των χρόνων μας, κατά τον τρόπον όπου ο Batticelli έζωγράφισε τις Πικναγίες του, άλλοτε έβαζον σωρόν από πλεξίδες και αν δέν είχαν αρκετά μαλλιά δικά τους έβαζον ξένα.

«Με ξένα μαλλιά, λέγει ο Όβίδιος, ο όποιος δέν εγνώριζε την άνδρικην περούκα, μία γυναίικα διορθώνει την άπώλεαν των ιδιικών της, ενώ εμεις οι δυστυχείς, τί κάμνομεν όταν από την ηλικίαν πέσουν τὰ μαλλιά μας όπως ο βορραίος μαδάει τὰ φύλλα των δένδρων ;

Αί βαφαί δια τὰ μαλλιά ησαν αναρίθμητοι και αι Ρωμαίικι έκαμον κατάχρησιν.

Ο καλός άγιος Κλήμης της Άλεξανδρείας, ο όποιος δέν υπέφερε την πολυτέλειαν, λέγει :

« Έάν σας είνε άπηγορευμένον να φορήτε φορέματα διαφόρων άνακατευμένων χρωμάτων, δια σπουδαιότερον λόγον είνε άσεβές να καταστρέφετε την λευκότητα των μαλλιών σας η όποια είνε αίτία σεβασμού και δείγμα μεγαλείου ! »

Αυτό, βεβαίως, όταν αι χριστιανίικι γυναίικες θα δοκιμάσουν η ακολουθήσουν τους στολισμούς και τὰ έθιμα των Ρωμαίων

«Μην στολίζετε τας άγίας κεφαλάς σας με τὰ λείψανα ξένου κεφαλιού, τὰ όποια είνε ύσως, άκάθαρτα, άνθυγεινά και καταδικασμένα εις τό πυρ του Άδου... Εις την περίστασιν αυτήν εις ποιον ο ίερεύς θα έδιδε την εύλογίαν του ; Δέν θα ητο βέβαια, η γυναίικα εις την όποιαν άκουμβη τὰ χέρια του άλλ' εις τὰ άπατηλά μαλλιά όπου φορεί και δια των μαλλιών εις κεφάλι τό όποιον δέν είνε ιδιόν της.

Δια τό κτένισμα ηδυνάμεθα να γράψωμεν τόμον όλόκληρον, άλλ' ως περιρισθώμεν εις την γνώμην του Πλινίου, ο όποιος έλεγε, ότι έπρεπε, «δια να ένδύση τις μίαν Ρωμαϊκάν από τό κεφάλι έως τὰ πόδια, χρειάζονται περισσότερα παρά η άρματώση μίαν γαλέρα με τρεις σειρές κουπιά.

ΤΟ ΜΑΡΑΜΜΕΝΟΝ ΚΡΙΝΟΝ

(Συνέχεια)

Καλή η φιλανθρωπία αλλά έντός των όρίων και χωρίς να μεταβάλλεται εις αίσθημα τό όποιον βλάπτει τον ευεργετούμενον, έσκέπτετο η κ. Μοίρα. Χωρίς να θέλη να όμολογήση ούτε εις τον εκυτόν της άκόμη, ότι έφρόντιζε μάλλον δια τον ευεργετούντα. Τό κορίτσι αυτό εκεί, τό μέσον όλων των, πα-

ρείσακτον, ξένον, άλλης τάξεως και περιωπής από την ιδικήν τους να τους άπασχολη όλους, να γίνεται τό άντικείμενον της περιποίησεως των κυριών να πέρνη σιγά, σιγά την θέσιν των ανωτέρων της, να κατακτήση εις τό τέλος ποίος ξεύρει ; Διότι και η προθυμία του γιατρού να την λάβη υπό την προστασίαν του έδιδεν εις την κ. Μοίρα άφορμήν να ύποπτευθη και τας ευγενής άκόμη του γέροντος προθέσεις.

Έλαβε λοιπόν την άπόφασιν της να ενεργήση την φοράν αυτήν άποτελεσματικώς. Όταν μετά τό πρόγευμα έξήλθαν εις τον περίπατον, αυτή επίτηδες έμεινεν όπίσω από τους άλλους Φυσικά και η Άννα ένεκα της αδυναμίας της δέν ημπορούσε να τρεχη. Η κ. Μοίρα λοιπόν της έπρότεινε να καθίσουν μαζί κάτω από ένα μεγάλο πεύκο, όπου θα έπερίμεναν την επιστροφήν των άλλων. Εκεί, όταν έμειναν μόναι, ηρχισε να έρωτά την Άνναν με ένδιαφέρον πολύ πως ησθάνετο και εάν πραγματικώς ητο, ως έλεγε καλλίτερα.

Πολύ, πολύ καλλίτερα, ειπεν η κόρη, χωρίς να ύποπτεύεται που θα κατέληγεν η κυρία της.

Τότε, παιδί μου, θα μείνωμεν άκόμη σήμερα και αύριον έδώ και έπειτα θα επιστρέψωμεν εις τας Άθήνας. Τὰ σχέδια του γιατρού είναι βεβαίως καλά και ώραϊα. αλλά ο κόσμος είναι κακός και ένδεχομένον να παρεξηγηθη τό προς έσέ ένδιαφέρον του. Γι' αυτό παιδί μου, αν και θα μου ηρесе πολύ να περάσω έδώ τό καλοκαίρι, όμως δέν θα τό κάμω. Εις τας Άθήνας θα φροντίσω να ένοικιάσω εις την μητέρα σου ένα σπιτάκι ύγεινό, θα αναλάβω δε και όλα σας τὰ έξοδα, έως ότου έτοιμασθής δια τας εξετάσεις σου και πάρης τό δίπλωμα σου. Εκεί ησυχια, χωρίς φροντίδας και καθήκοντα, με τους ιδιικούς σου, ως είσαι συνειθισμένη θα αναλάβης έντελώς και τότε πλέον είτε θα σε πάρω και πάλιν μαζί μου, είτε θα σου εύρω θέσιν από την όποιαν να κερδίξης περισσότερα.

Η Άννα όσον η κ. Μοίρα όμιλούσε εκυριεύετο από μεγάλην συγκίνησιν. Ό,τι της έλεγεν ητο, τόσο καλόν, έδεικνύε τόσο ένδιαφέρον δι' αυτήν, την έσυγκινούσεν εις τοιούτον βαθμόν, ώστε και μητέρα της αν ητο δέν θα έκαμεν περισσότερο. Βεβαίως η κ. Μοίρα ανταποκρίνετο και εις μίαν ιδιαιτέραν επιθυμίαν της. Να άπομακρυνθη από τον κύκλον των πλουσιών αυτών και ευτυχισμένων ανθρώπων, τους όποιους τόσον είχε ανησυχήσει και άναστατώσει τις τελευταίες αυτες ήμέρες. Να μην αισθάνεται κάθε στιγμήν την στενοχωρίαν που ησθάνετο, από φόβον μήπως έκαμεν η ειπε τι, τό όποιον δέν έπρεπε να κάμη. Να άπαλλαγη από την άγωνίαν, μήπως εις τὰ παραληρήματά της, ειπή τίποτε, τό όποιον δέν έπρεπε να λεχθη.

Δειλή, όπως ητο δέν έδειξεν εν τούτοις παρά με όλίγα διακεκομμένα λόγια την προς την κυρίαν ευγνωμοσύνην της και την λύπην της δια την ανησυχίαν, που τους είχε προξενήσει.

Η κ. Μοίρα την διέκοψε. Ο καλλίτερος τρόπος να με ευχαριστήσης, της ειπεν, είναι να ειπής συ εις τον Ιατρόν και εις τους άλλους ότι επιθυμής να γυρίσης εις την μητέρα σου. Διότι δέν θέλω να ύποθέση ότι ύποπτευθη τας καλὰς δια-

θέσεις του, καθώς καιπραγματικώς έτσι είναι. "Εγώ φοβούμαι μόνον τόν κόσμον, παιδί μου, και δ' αυτό σέ κάμνω προσεκτικόν. "Άλλως τε αισθάνομαι ότι όπως ζής μαζί μας, μ' όλον όπου όλοι μας σ' αγαπώμεν πολύ, εν τούτοις δεν έχεις τήν ελευθερίαν και τήν ήσυχίαν που θά έχης εις τό σπίτι σου.

"Η κ. Μοίρα εις τά τελευταία αυτά λόγια της έδειξε τόσον τρυφερότητα εις τήν πτωχήν όρφανήν, τής εγάιδευσε τά ώραία μαλλιά, τής ύπεσχεθη ότι θά επήγαινε νά τήν βλέπη κάθε ήμέραν, ώστε τό πτωχό κορίτσι με δάκρυα εις τά μάτια, τήν ευχαρίστησε. Μέσα εν τούτοις εις τήν ψυχήν της ήσθάνετο έξαφνα ένα μεγάλο κενόν, κάτι ως νά έτελειώσαν πλέον δι' αυτήν όλα. Μέσα εις τας δύο τρεις τελευταίας αυτάς ήμέρας κάτι πολύ ώραϊον και πολύ φωτεινόν είχε πλημμυρήσει τήν ζωήν της και διά μιας τό φως εθάμβωνε, ή ώραϊότης έσβυνε και αυτή έμμενεν έτσι χωρίς νά ζέρη πλέον τί ήμπορούσε νά ελπίση από τήν ζωήν. Θα έμελετούσε, θα έπερνε τό δίπλωμά της, θα επανήρχετο εις τό παλαιόν της ζωής της πρόγραμμα. "Άλλά τί είχε λοιπόν συμβή, ώστε νά τήν κάμη νά παραξενεύεται, νά λυπήται, νά αισθάνεται, ότι ήσθάνετο, διότι θα εξακολουθούσε νά ζή όπως πάντοτε κοντά εις τήν μητέρα της και εις τήν γρηά θεία της;

Διά μιας ένα φως αίφνιδιον έγεινεν εις τό πνεύμα της και εφώτισε τας σκέψεις και τά αισθήματά της. "Η σκηνή της παρασμενης βραδείας έπαρουσιάσθη και πάλιν, με τόν Στέφα εις τό μαξιλάρι της νά τήν σφιγγή εις τήν άγκαλιά του και νά της λέγη ότι δι' αυτήν θα ήτο αδελφός και μητέρα και πατέρας και κόσμος όλος. "Ότι ώφειλε νά γείνη καλά χάριν του, διότι έλυπετο νά τήν βλέπη άρρωστην. "Ότι δεν θα τήν άφηνε ποτέ...

Τό πρόσωπόν της εφωτίσθη ευθύς άμέσως εις τήν ενθύμησιν της μεγάλης αυτής ευτυχίας και μέσα της κάτι ανέλυτο και ελευθέρωνε τό στήθος της από τό βάρος της στενοχωρίας, που είχε αισθανθή πρωτητέρα. Θα επήγαινε όπου ήθελαν και θα έκανε, τι ήθελαν άρκει ό Στέφας νά ενηρούσε τήν ύπόσχεσίν του. Τί τήν έμελλε αυτήν αν θα έμενεν εις τήν Κηφισιάν και αν θα έχανε τήν φιλοξενίαν του γιατρού, άφού εις τας "Αθήνας θα ήρχετο και ό Στέφας και θα εξακολουθούσε νά είναι πάντοτε καλός μαζί της και νά τήν προστατεύη.

Αυτά έσκέπτετο, ενώ ή κ. Μοίρα παρακολουθούσε τήν έκφρασιν της φυσιογνωμίας της και έχαιρετο, διότι με τόσην ευκολίαν θα απηλλάσσετο από τό επεισόδιον αυτό της όρφανής τό όποιον της τελευταίας ήμέρας είχε ταράξη τήν ήρεμίαν και τήν τάξιν της ζωής της.

— Πρέπει νά επιμένης, είπε πάλιν προς τήν "Ανναν διά τας εξετάσεις σου, από τας όποιάς χωρίς άλλο θα θελήση νά σε αποτρέψη ό γιατρός. Πρέπει, παιδί μου, νά μη χάσης τόσων χρόνων κόπους και τό μόνον μέσον νά ζήσης τίμια και νά βοηθήσης και τήν καυμένη τήν μητέρα σου.

— Θα κάμω, τι με συμβουλεύετε, κυρία, είπε. Και αυτή ή τόσον δειλή και τόσον φοβισμένη πάντοτε πρό της κ. Μοίρα, ήσθάνθη μίαν άπεράντον ευγνωμοσύνην νά γεμίξη τήν ψυχήν της για τό ενδιαφέρον αυτό που της έδειχεν ή κυρία

της. Ποτέ, άφού τήν είχε γνωρίσει, δεν τήν είχε μεταχειρισθή με τόσην καλωσύνην και ποτέ δεν της είχε όμιλήσει με τόσην γλυκύτητα. Και με τήν ιδίαν ζωηρότητα, που είχεν άρπάξει τό περασμένον βράδυ τά χέρια του Στέφα και τά έφιλούσε έκκαμε τώρα και διά τήν κ. Μοίρα.

Είθε όλοι σας τόσον καλοί, είπε, ώστε μου φαίνεται σαν νά μήν είμαι πειά όρφανή και έρημη. όπως ήμουν πριν 'σαν νά μήν έχω πειά νά φοβηθώ τίποτε....

"Ενώ όμιλούσε τά μάτια της έλαμπαν και τό πρόσωπόν της εφωτίζετο και έγίνετο τόσον ώμορφο. ώστε ή κ. Μοίρα ή τόσον δύσκολη, δεν ήμπορούσε νά σηκώση τά μάτια της από πάνω της.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ ΤΥΦΟΕΙΔΗΣ ΠΥΡΕΤΟΣ Β'.

Κατά τήν ανάρρωσιν ό άσθενής αισθάνεται μεγίστην εξασθένειαν, είναι ώχρός, αί παρειάί του εισέχουσιν, ό θώραξ και τά μέλη του είναι ισχνότατα. Τό δέρμα του αποβαίνει οιδαλέον και ευρύ διά τούς ιστούς τούς όποιους περικαλύπτει. "Αν ό άσθενής μας είναι παιδίον, μόλις δυνηθή νά ίσταται όρθιον, βλέπομεν ότι ηύξηθη πολύ κατά τό ανόστημα, ως εάν ό πυρετός ό όποιος κατέστρεψε μέρος τών ιστών ηύξησε τήν θρεπτικήν δύναμιν μόνον του όστεώδους ιστού. "Ό σκελετός επιμηκύνεται, έξ ου ή αύξησις του αναστήματος. "Εάν παρατηρήσωμεν προσεκτικώς τό δέρμα, προς τά πλάγια τών γονάτων ή πλησίον του ταρσού, διακρίνομεν ένίστε λευκάς γραμμάς, ρυτίδας, τό δέρμα είναι ως διερωγός, διότι δεν ήδυνήθη νά διαταθή ταχέως και εφαρμωσθή επί τών όστων τών άκρων.

"Η ανάρρωσις του τυφοειδούς πυρετού άρχεται συνήθως κατά τήν τετάρτην εβδομάδα. "Ό άσθενής πρέπει νά επιτηρηται προσεκτικώς. Αί πρώται τροφαί δέον νά τω χορηγώνται μετά μεγίστης φειδούς, διότι αί αλλοιώσεις τών εντέρων δεν έχουσιν ακόμη έπουλωθή έντελώς. "Εάν ταχέως υποχωρήσωμεν εις τήν επιθυμίαν του άσθενούς όστις αισθάνεται ήδη τήν ανάγκην ν' αναπληρώση τας δυνάμεις τας όποιάς άπόλεσεν, και παρέξωμεν εις αυτόν άδιακρίτως τροφάς, αίτινες δεν είναι κατάλληλοι διά τήν παρούσαν κατάστασιν τών εντέρων του, θέλομεν έκτεθη εις κίνδυνον νά ιδωμεν επερχομένας επιπλοκάς βαρείας ίσως και θανατηφόρους. "Η ρηξις ή διάτρησις τών εντέρων ήτις επιφέρει έκχυσιν του περιεχομένου αυτών εν τή κοιλία πολύ συχνά αναφαίνονται, όπόταν ό άσθενής λάβη τροφήν ακατάλληλον προώρως. "Αποτέλεσμα δε σύνθετες της προώρου σιτήσεως εν τή ανάρρωσει του νοσήματος τούτου είναι ή επανάληψις του πυρετού, όστις δύναται νά διατηρηθή όλίγας ήμέρας, άλλ' άλλοτε είναι λίαν επίμονος.

Τά παιδιά υπόκεινται πλειότερον εις τας ύποτροπάς ή οι ένήλικες. πρέπει λοιπόν νά είμεθα επιφυλακτικοί ως προς τήν χορήγησιν τροφής στερεάς.

Περιεγράψαμεν ήδη τήν εικόνα τυφοειδούς πυρετού, μορ-

φής όπως δήποτε ελαφράς: υπάρχουν όμως πλείοιαι ποικιλία του νοσήματος τούτου. "Ότε μέν παρουσιάζεται υπό μορφήν τόσον ελαφράν, ώστε και ό πλέον εξησκημένος ιατρός άδυνατεί νά διαγνώση τούτον: τόσον τά ιδιάζοντα συμπτώματα ελλείπουσιν: άλλοτε τούναντίον τινά τών φαινομένων άτινα περιεγράψαμεν λαμβάνουσι σπουδαιότητα μεγαλύτεραν και παρουσιάζουσι τύπον κακοήθη όλως ειδικόν του τυφοειδούς πυρετού. Είτινι ένθαρρυντικόν διά τας μητέρας νά μάθωσιν ότι συχνάκις ό τυφοειδής τών νεαρών παιδίων και πρό πάντων τών κάτω τών πέντε έτών είναι ελαφρός και καλοήθης και ότι κανών σχεδόν εις τήν ήλικίαν ταύτην είναι ή ίσας. "Όχι μόνον ό πυρετός και αί νευρικαι και κοιλιακαι διαταράξεις είναι μέτριαι αλλά ακόμη και ή διάρκεια της άσθενείας είναι μικρότερα εις τά μικράς ήλικίας παιδιά.

Τό νόσημα τούτο τό χαρακτηρίζει πρό πάντων ό συνεχής πυρετός μετά κταβολής τών δυνάμεων, άπωλείας της όρέξεως, διαρροίας όλίγον έντόνου. Μετά παρέλευσιν δώδεκα έως δεκαπέντε ήμερών σχεδόν ή θερμοκρασία επανέρχεται εις τό φυσιολογικόν δηλ. 37° και βαθμίδον ελλείπουσι πάσαι αί διαταράξεις αί προξενούσαι άνησυχίαν. "Εν τούτοις ή ανάρρωσις του ελαφρών μορφήν παρουσιάζοντος τυφοειδούς πυρετού έχει τας αυτάς φροντίδας και προφυλάξεις οίαις και ή ανάρρωσις του βαρέως τυφοειδούς πυρετού.

"Ενίστε ή δηλητηρίασις του όργανισμού, ή άλλως λεγομένη μόλυνσις είναι πλέον άφθονος και δυνάμεθα νά εύρεθώμεν πρό επιφόδων συμπτωμάτων, άτινα παρουσιάζονται κατά τήν πορείαν της νόσου. "Ό πυρετός ένίστε άνέρχεται εις μέγα ύψος, 41° 5. Τό σώμα είναι ως πυρκαϊά και είμεθα ύποχρεωμένοι ίνα κατχσέσωμεν ταύτην, ήτις δύναται νά επιφέρει τόν θάνατον, νά έμβυθίζωμεν τόν άσθενή εις λουτρόν χλιαρόν 32° έως 35°. Ταυτοχρόνως δε ενώ ό άσθενής κατακαίεται υπό του καυστικού τούτου πυρετού δύναται νά παραστήση και νευρικας διαταραχάς αίτινες και τρομάζουσι τούς οικείους. "Ενίστε αυται παρίστανται υπό μορφήν ύπνηλις συνεχούς, ήτις δύναται νά φθάση μέχρι ληθάργου μετά τελείας καταπτώσεως και έκλύσεως τών δυνάμεων. "Ό άσθενής κατάνειται ύπτιος, έχει κεκλεισμένους τούς όφθαλμούς, τό πρόσωπον άπαθές, είναι άνκίσθητος. Εις τήν πρκαμικράν κίνησιν ήν τω επιβάλλουσι έκθάλλει κρυγιάς γοεράς. "Η γλώσσα και τά χείλη αυτου είναι ξηρά: μόλις κταρρώνομεν νά τω χορηγήσωμεν ρόφημάτι τό όποιον και μετά δυσκολίας καταπίνει. "Οφείλομεν νά επιβλέπομεν έπισταμένως τά όπίσθια μέρη του σώματος αυτου, και ιδίως τήν έδραν, καθότι έξελκούνται ως έκ τών άκνωτών κενώσεων τας όποιάς έχει. Πκρ' άλλοις αί νευρικαι διαταραχαι άντι νά κταπίπτωσιν τούναντίον διαγιφρονται εις ύπέρτατον βαθμόν. Τό παραλήρημα είναι συνεχές, οι όφθαλμοί είναι ύπερκιμηκοί και εις τό πρόσωπον άντανακλώνται πκαρσάσεις τας όποιάς ό πυρετός παράγει εν τω εγκεφαλω αυτου. "Ό άσθενής άνκτινάσσειται επί της κλίνης και παλλάκις έγείρεται έξ αυτης αποτόμως, κινδυνεύων νά πέση, καθότι αί δυνάμεις του δεν άνταποκρίνονται εις τήν νευρικήν του διεύερσιν. Εις τας βαρείας περιστάσεις καθ' οις ή διεύερσις είναι μεγίστη και καθ' οις συνεπώς φο-

βούμεθα δυστύχημά τι έκ της πτώσεως, προσδένομεν τόν άσθενή επί της κλίνης αυτου. "Η λυπηρά αυτη εικόνα αλλάσσει ένίστε από της μιας στιγμής εις τήν άλλην. "Εν' ω ό άσθενής πρό όλίγου παρελήρει και έταράσσετο σφοδρώς, ήδη κατάνειται επί της κλίνης αυτου εξητλημένος και κατειλημένος υπό βαθέος ληθάργου. Ευτυχώς αί βαρείαι αυται μορφαί είναι σπανιαι.

"Άλλά και πλείστοι άλλοι κίνδυνοι επαπειλοσιν ακόμη τήν ζωήν του άσθενούς κατά τήν εποχήν της αναπτύξεως του πυρετου και κατ' αυτην ακόμη τήν ανάρρωσιν. Είτινι δε ύτοι: συμφορήσεις του στήθους, αίτινες, έμποδιζουσαι τήν λειτουργίαν της άναπνοής, επιβαρύνουσι περισσότερο τήν νόσον, επίσης λαρυγγίτιδες (φλεγμονή του λάρυγγος) νεφρίτιδες (φλεγμοναι των νεφρών) μετά λευκοματουρίας, ως εν τή όστρακίη, περιτονίτιδες (φλεγμονή της κοιλίας) προξενουμένη έκ της ρήξεως και της διαχύσεως τών κοπρανωδών ουσιών, και τέλος έκτεταμένα διαπυήσεις αίτινες αποκολλουσι τό δέρμα. "Η άπαρίθμησις αυτη των επιπλοκών, αίτινες επισυμβάινουσιν αληθώς σπανιώτερον παρά τοις παιδίοις ή παρά τοις ένήλικοις, δεικνύουσι κάλλιστα ότι ουδέποτε πρέπει νά σπειδωμεν όπως χαρώμεν, έρ' όσον ή ανάρρωσις επί τυφοειδούς πυρετου δεν έληξεν έντελώς.

"Υπάρχουσι τινες, όστινες δυσχερίζονται ότι αί διανοητικαι δυνάμεις των παιδίων εξασθενουσι κατά τι μετά τόν τυφοειδή πυρετόν. "Υπάρχει ύπερβολή εις τήν γνώμην ταύτην. "Αναμφιβόλως πολλά παιδιά ύρίστανται εξασθένειαν της μνήμης πρόσκαιρον, μετά μακράν τοιαύτην νόσον, αλλά τί τό εκπλήττον εις τούτο; "Ό εγκέφαλος ύπέφερε και αυτός ως τά λοιπα όργανα. "Αν παρατηρήσωμεν τήν γενικήν άδυναμίαν του σώματος κατά τήν διάρκειαν της ανάρρωσεως, θέλομεν έννοήσει ευκόλως ότι και αυτό τό νευρικόν σύστημα ύπέστη αλλοίωσιν εξασθενητικην κατά τήν θρέψιν αυτου. "Η εξασθενησις αυτη επανορθουται ως και εις πάντα τά λοιπα όργανα των παιδίων και μετά τινας μήνας ανακτώσι τήν συνήθη αυτών νοημοσύνην. Πρέπει εν τούτοις νά προσθέσωμεν ότι παιδια τινά διατηροσι παραλήρημά τι συνεχές ενω έτερη χάνουσι πράγματι μέρος της όζυδερκειας αυτών. "Άλλά ταυτα είναι όσα κατελήφθησαν υπό σφοδρών παραληρημάτων κατά τήν διάρκειαν της άσθενείας, ή έκείνα των όποιων οι γονεις έχουσιν άσθενή εγκεφαλον ή μάλλον ύποφέρουσιν έκ νοσημάτων φρενικών.

(Έπειτα συνέχεια)

"Ανθού Βασιλειάδου ιατρός.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Αί γυναίκες εις τό ήροτρον.—Ακόμη μια νίκη της χειραφετήσεως.

Πρό τινος κυριού, κυρία και δεσποινίδες άγγλίδες του κκλητιέρου κόσμου, θέλουσι νά δείξουν τήν δύναμιν των μόνων των, ήρησαν νά κάμουν τήν άσκισιν... της καλλιεργείας των άγρών. Μετά τινες δοκιμάς, διοργάνωσαν ένα διαγωνισμόν μεταξύ των άριστοκρατιδών και των κοριτσιών των γεωργών, μεταξύ των άριστοκρατιδών και των νέων γεωργών.

Καμμιά εικοσαριά συναγωνιστών παρουσιάσθησαν εις ένα άπεραντον άγρόν ό όποιος διετέθη εις την διάθεσίν τους. Ήτο άγών όμηρικός! Επρόκειτο να κάμουν γραμμές ίσιες και βλαθειές και να ίδουν ποιος θα έχη περισσότεραν άνοτην. Και ήτο πραγματικώς θέαμα θαυμάσιον, να βλέπη τις, τας νεανιδας αυτάς τας τολμηράς και τούς ρωμαλαίους αυτους χωρικούς να σπρόγγουν το άροτρον, πίσω από τα ήσυχα ζώα, ένψ οι θεαταί, εθαύμαζον, τούς έδιδον θάρρος και έδάζαν στοιχηματα.

Τέλος το πρώτον βραβείον έκέρδισε ή δεσποινίς Syeamae πολύ γνωστή εις την Άγγλίαν ως άρχηγός πολλών ιδιορρυθμών άγωνισμάτων. Η δεσποινίς Wrinte έλαβε το δεύτερον βραβείον. Το παράδειγμα τους θα το μιμηθούν άρά γε; Ελπίζω όχι. Διότι εάν λείπουν χέρια εις την γεωργίαν, δεν είνε τα γυναικεία χέρια όπου χρειάζονται.

Παρασημοφορία γυναικός.—Το δημοτικόν Συμβούλιον του Condé-sur-l' Eseat, έζήτησε το παράσημον της Λεγεώνας της Τιμής δια την κυρίαν Hachin, μίαν από τας άρχαιοτέρας ναυαγοσωστριάς της Γαλλίας. Τελευταίως ή κυρία Hachin έβγαλε από τον ποταμόν ένα παιδί έννά έτών, το όποιον είχε πέσει εις μίαν από τας έπικινδυνότερας θέσεις και όπου το δυστυχές μικρόν βεβαίως θα έχανετο παρασυρόμενον από το ρεύμα. Η κυρία Hachin παρά τα όγδοήντα δύο χρόνια της—διότι έχει αυτην την ηλικίαν—δεν έδίστασε να πέση εις τον ποταμόν έκούλυθησε περισσότερον από δέκα πέντε μέτρα και έσωσε το παιδί.

Αυτό είνε το δέκατον τέταρτον κατόρθωμά της δια την σωτηρίαν παιδιού και ιδίως γυναικών. Ήρχισε εις ηλικίαν

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

Όταν θέλωμεν να εξετάσωμεν γενικώς το γυναικείον ζήτημα εις τας μωαμεθανικάς χώρας, μένομεν έκπληκτοι από την διαφοράν την άμετρον, ή όποία υπάρχει μεταξύ του περιβάλλοντος του βασιλεύοντος Σουλτάνου και των μέσων των άλλων γυναικών του Μαρόκου.

Εις το παλάτι του Σουλτάνου, ή ταξειδιώτις ή όποία θα εύνοηθη τόσον, ώστε εμπρός της ν' ανοίξουν αι σιδερένιαι πόρτες του χαρμιού του αυτοκράτορος, με κόπον πιστεύει εις τα όσα βλέπει και άκούει. Κατά τον εικοστόν αιώνα, νομίζει πως βλέπει μίαν ιστορικήν σελίδα του μεσαιώνος μέσα εις αυτά τα παλάτια—φυλακίς.

Κατ' άρχήν ως νόμιμοι σύζυγοι του Σουλτάνου εκλέγονται μεταξύ των θελακτικώτερων νεανίδων αι όποιαι άνήκουν εις δυναστείαν συγγενή με την δυναστείαν του Σουλτάνου του βασιλεύοντος. Συμμορφούμενος κατά τοϋτο με τα Μαροκίνα έθιμα και ο Μουλαί—'Αβδούλ—'Αζίζ δεν έχει παρά τέσσαρες μόνον νόμιμες, αλλά βασιλεύει άπόλυτος άρχων εις αναριθμητον πληθος άλλων σκλάβων των όποιων τα τέκνα είνε επίσης πρίγκηπες.

Η σκλάβες αυτές γενικώς αποστέλλονται εις τον Σουλτάνον, μαζί με άλλα και μούλαρια τα όποια οι άρχηγοι των πέριξ φυλών στέλλουν κάθε έτος ως δώρον εις τον άρχοντά των, ο έποιος μεταξύ των προσφερθέντων πραγμάτων εκλέγει ό τι του άρέσει, και τα άλλα στέλλει όπισω όταν δεν τα προσφέρη εις τους άξιωματικούς του.

Εκτός από τας έντοπίους γυναικας ο Σουλτάνος αγοράζει από τας άλλας αγοράς ότι εύρίσκει καλλίτερον μεταξύ των μαύρων τας όποιας φέρουν από το Σουδάν.

δέκα έννά έτών εις Tournai, το 1844. Έχει πολλά μεταλλια ναυαγοσωστικά μεταξύ των όποιων και το χρυσούν.

Στατιστική γυναικείων επαγγελματών. Πρώ όλίγου έδημοσιεύθη εις την Άγγλίαν στατιστική των επαγγελματών τα όποια μετέρχονται γυναίκες, και ή όποία περιέχει αριθμούς ένδιαφέροντας.

Υπάρχουν εις την Μεγάλην Βρετανίαν: 312 γυναίκες ιατροί, 190 όδοντοίατροί και 10 κτηνίατροι, 380 δημοσιογράφοι και ασχολούμεναι εις την φιλολογίαν και 3,699 ζωγράφοι, εις τον αριθμόν αυτών συμπεριλαμβάνονται και 412 διδάσκαλοι ζωγράφοι.

Κατόπιν αναφέρει 482 αι όποιαι ταξειδεύουν ως έμποροι μεταξύ δε αυτών 190 ταξειδεύουν αδια κρασιά, μύρα και ποτά, 98 είνε άργυραμοιβοί, 32 άμαξηλάται λεωφορείων, 660 άμαξηλάται άμαξών, 74 κηπουδοχοκαθαριστρι, 14 κατασκευάζουν χαλκώματα, 12 είνε όπλοποιοί και 430 σιδηρουργοί.

Τέλος υπάρχουν εις την Άγγλίαν 453 γυναικας .....θυρωροί!

Ο θάνατος της βαρώνης δε Στάελ-Όλσταίν.—Η βαρώνη δε Στάελ-Όλσταίν, μικρά άνεψιά της ένδόξου κυρίας Στάελ, άπέθανε εις ηλικίαν έννενηντα έτών.

Η πρώτη Κινέζα φοιτήτρια εις το Πανεπιστήμιον του Βερολίνου.—Εις τας σπουδαζούσας γυναικας του Βερολινείου Πανεπιστημίου—αι όποιαι έφέτος άνέρχονται εις 707 ένψ πέρυσιν εις την έποχήν αυτην ήσαν 690—προσετέθη και μία θυγάτηρ του ουρανίου Βασιλείου: ή Κινέζα Si Tsu Zung, θυγάτηρ ενός αποθανόντος ιατρού εις

Η πρόληψις του χρώματος δεν υπάρχει εις τον μωαμεθανικόν λαόν, και από την πλέον απομακρυσμένη έποχήν, σκλάβαι μαύραι αι όποιαι εις τα μάτια ένός Ευρωπαίου θα έφαινοντο αποκρουστικά να έχουν την εύνοιαν των ισχυροτέρων καλλιφών προς βλάβην των λευκών Κιρκασίων αι όποιαι έχουν υπέρ αυτών την χάριν και την όμορφιά.

Ο φρονιμώτερος Μωαμεθανός θα εύρη έντελώς φυσικόν να μοιράζη την καρδιά του χωρίς αποστροφήν μεταξύ της λεπιοτέρας ξανθής με του άγνοτέρου άνθους των δασών του έβένου. Πολύ άτυχής όταν ή μαύρη δεν κυριαρχήση των άλλων καυκασίων φυλών. Εις το διαρκές αυτό ανακάτευμα των φυλών όφείλονται αι τόσαι μεταλλαγαι του χρώματος εις τούς κατοίκους της βορείου Αφρικής.

Εις το χαρέμι του Σουλτάνου, αι νόμιμοι γυναικας έχουν τα ιδιαίτερα διαιμαρίσματά των πέριξ του διαιμαρίσματος του κυρίου. Αι άλλαι υπακούουν εις άληθήν πειθαρχίαν και περιμένουν τας διαταγας υπό την διεύθυνσιν γηραιών μαύρων, αι όποιαι άλλοτε ήσαν εύνοούμεναι του αποθανόντος Σουλτάνου. Ποτέ γυναίκα του παλατιού δεν τολμά να άπέυθύνη κατ' εύθειαν προς τον Σουλτάνον αίτησιν τινα. Πάντοτε πρέπει να την πη προς την γρηάν αυτην, ή όποια άν την εύρη καλήν την μεταβιβάζει εις τον Σουλτάνον.

Μερικαι μαύραι αι όποιαι εκλέγονται φυσικά μεταξύ των άσχημότερων ασχολούνται εις την κουζίαν και την πλησιν. Αι άλλαι κατά σειράν ύπηρετούν τας εύνοούμενας, έως ότου γίνουν και αυταί εύνοούμεναι. Υπηρέται μαύροι οι όποιοι εργάζονται εις τας βαρείας εργασίας χρησιμεύουν συγχρόνως δήμιοι. Πρώ όλίγων έτών άκόμη, έκοπτον με την αυτην εύκολίαν το κεφάλι μιας κόττας και μιας σκλάβης του έπαναστατούσε. Σήμερον διανέμουν με διαίστην τούς ραβδίσμοις των εις τας νέας επαναστάτιδας και εις τις γρηές πεισματάρεις!

Κατ' αντίθεσιν προς τον άνώτατον άρχοντά των οι Μουσουλμάνοι του Μαρόκου έχουν την αγάπην της οικογενείας, και το Fez πρέπει να

το Shanghai. Έχει συμπληρωμένον το δέκατον έβδομον έτος της ηλικίας της. Έσπούδασεν εις έν άνώτερον Παρθενωγωγείον της πατρίδος της και εξήκολούθησεν έπειτα τας σπουδάς της κατ' οίκον δι' ιδιωτικων διδασκάλων. Εις το Πανεπιστήμιον έγένετο δεκτη κατ' ιδιαιτέραν σύστασιν του έν Βερολίω πρεσβευτου της Κίνας. Η δις Si Tsu Zung, μία χαρίεσσα νεαρά Κυρία με κατάμαυρον κόμην και γνήσιος Κινεζικός τύπος είνε ένδεδυμένη με ευρωπαϊκά φορέματα και όμιλει σχεδόν καλώς την Γερμανικήν. Εις το Πανεπιστήμιον του Βερολίνου έπιθυμεί να σπουδάση την Γερμανικήν και Άγγλικήν φιλολογίαν.

Ως γενικόν σκοπόν των σπουδών της υπέδειξεν εύρυτέρω μάθησιν. Κατοικεί εις το Charlottenburg με μίαν φίλην της Άμερικανίδα, ή όποια ένεγράφη επίσης φοιτήτρια του Πανεπιστημίου δια τούς αυτους κλάδους.

(Έκ του Γερμανικού)

Μαρία Πινέλλη

ΡΑΔΙΟΝ ΚΑΙ ΡΑΔΙΟΕΝΕΡΓΕΙΑ

Στοιχεια λέγοντες υπό χημικήν έποψιν έννοούμεν τας ουσίας εκείνας παρά των όποιων άλλας τοιαύτας εξαγωγήμεν, άλλ' αι εξαχθεΐσαι ουσίαι ουδεμίαν πλέον άλλην ουσίαν παράγουν, όσον τουλάχιστον αι μέχρι της σήμεραν γνώσεις μας και τα προς τοϋτο βοηθητικά μέσα μας διδάσκουν.

Εις την κατηγορίαν αυτην υπάγεται και το Ράδιον, όχι μόνον αυτό κατ' έαυτό, όταν είνε άπηλλαγμένον των άλλων ουσιών, αλλά και ότε άκόμη έμπεριέχει το Χλώριον και Βρώμιον, ότε υπό τα όνόματς Ραδιοχλώριον και Ραδιοβρώμιον το σημειούμεν. Την ουσίαν αυτην θεωρούμεν ως στοιχείον, και ή βαρύτης της ιδίας μένει άμετάβλητος: ιδιαίτε-

θεωρηθή δικαίως ως μία πόλις όπου ή αγάπη αυτη είνε περισσότερον διαδεδομένη.

Η πολυγαμία υπάρχει, είνε άληθειά, άλλ' ή από κλίσιν ή από την έπιρροήν του κλίματος το όποιον πλησιάζει προς το ιδικόν μας, το έθιμον αυτό κατ' ήμέραν και χάνεται περισσότερον.

Εκτός τούτου πρώτιστα μοναδικόν εις τα ήθη των μουσουλμάνων, οι άνδρες και αι γυναίκες μιας οικίας τρώγουν μαζί και ζούν σχεδόν μαζί.

Το έσάι άνακληροΐ τον καφέ τον τόσον αγαπητόν εις τούς Άνατολίτας, σύζυγοι, και παιδιά συνθροίζονται και μιλούν οικείως.

Πρώτιστα πλέον περίεργον αι γυναίκες του Μαρόκου δεν καπνίζουν διόλου. Οι άνδρες επίσης αντικαθιστούν το ώραϊον σιγαρέτο με το άπαισιον μάσιμα του καπνού το όποιον πολύ αγαπούν εκεί κάτω. Εις το Μαρόκον, αι γυναίκες περισσότερον από κάθε άλλο μέρος του κόσμου κατώρθωσαν να κερδίσουν την άθλησιν. Κανένα άλλο μέρος δεν έορτάζει μεγαλειότερον αριθμόν αγίων.

Το φόρεμα των γυναικων του Μαρόκου, διαφέρει πολύ από το φόρεμα των Αιγυπτίων και των Άλγερινών. Συνίσταται από ένα κοντό υποκάμισο από πατίστα, άπάνω εις το όποιον άκουμπά το πλατύ πανταλόν από άσπρο λινό, από πάνω ένα πρώτο μεταξωτό φόρεμα ή από χρωματιστήν τσόχα, συνά κεντημένη με χρυσό, ή με άσημι δια τας πλουσίας τάξεις, και τέλος ένα τελευταϊόν φόρεμα από πατίστα, πολύ διαφανές το όποιον φθίνει εις τούς άστραγάλους. Μία πλατειά ζώνη συμπληροΐ την ένδυμασίαν. Εις το κεφάλι φοροΐν ένα είδος στέμματος από χαρτόνι σκεπασμένο από ψεύτικα μαργαριτάρια δια τας μη πλούσιας, με άληθινά μαργαριτάρια ή χρυσά νομίσματα δια τας μεγάλας κυρίας. Άπό το κάλυμα αυτό του κεφαλιού βγαίνουν μαντύλια μεταξωτά ζωηρών χρωμάτων τα όποια σκεπάζουν τα πλεγματά σε μικρές πλεξίδες μαλλιά.

ρον δε άλλο του Ραδίου χαρακτηριστικόν είνε αι γραμμαί των ακτίνων του.

Και άλλη προς τούτοις ιδιότης του Ραδίου είνε ότι, αι συγγενεύουσαι μετ' αυτου ύλαι, ως το Uranium, Thorium κτλ. τα όποια εκπέμπουν αυτομάτους ακτίνας, αι ακτίνες αυταί, δια μέσου στρωμάτων μετάλλου και άλλων μη διαφανών σωμάτων, τα όποια μεταχειριζόμεθα δια συνήθεις δεσμίδας ακτίνων, έπιμένουν να διεισδύσωσι. Κατά τον Rutherford το είδος τούτο των ακτίνων είνε άξιοσημείωτον, όχι μόνον δια την έπιμονήν του να διέλθη σώματα μη διαφανή, αλλά και δια την ένεργειαν την όποιαν έχει επί των πλακών της φωτογραφίας: τούτέστι χημικας τινας ουσίας αποσυνθέτει, και επί πλέον ισχύει και την δύναμιν ήλεκτρικων τινων σωμάτων να μειώση.

Το Ράδιον άπεχωρίσθη, ως και το από μακροΐ χρόνου γνωστόν Uran εκ του μετάλλου Ουρανίου (Urampecherz) δια του όποιου ειργάζοντο, όπω; σπουδάσωσι τας όνομαζόμενας ακτίνας του Recquerel.

Το 1896 ο Henri Becquerel, ότε κατεγίνετο με τα συνδεόμενα μετὰ του Uran αέρια και έκαμνε τας διαφόρους δοκιμάς του, άνεκάλυψεν ότι έν άλλας διπλοΐν, το Uran Raliumsulfat, το όποιον εξέπεμπεν ακτίνας, αι ακτίνες αυταί επί μιας πλακός περιτυλιγμένης εις μαύρον χαρτόν (φωτογραφικήν πλάξ) ένήργουν. Κατ' άρχάς ένόμισαν ότι ήθελεν εΐσθαι ως αι ακτίνες του Röntgen, αλλά γρήγορα έπαρουσιάσθησαν άλλαι ιδιότητες των όποιων ή διαφορά ήτο πραγματι αξία λόγου επίσης. Πρώ παντός έσημειώθη ή μετρία αυτών δύναμις εις το να διαπερΐωσι τα σώματα. Ένεκα του πρώτου παρατηρήσαντος αυτάς Becquerel, ώνομάσθησαν αι ακτίνες αυταί εκ του όνόματός του, ακτίνες Becquerel: αι όποιαι δεν φαίνονται να έχουν συνάφειαν με το αέριον Fluor.

Ίδίως με τον νέον τούτον κλάδον ένησχολήθησαν οι σύ-

Στα πόδια φοροΐν πασουμάκια με χρυσές φούντες ή άσημένιες.

Αι γυναίκες της καλής τάξεως δεν εξέρχονται σχεδόν. Όταν πηγαίνουν στο προσκύνημα ή εις ύοδοχήν φίλων των, πηγαίνουν με μούλαρια σκεπασμένες καλά με ένα άσπρο βέλλο δια να άπαρΐύγουν τα άδιάκριτα βλέμματα. Αι γυναίκες του λαου πηγαίνουν παντοΐ έλεύθεραι.

Η εκπαίδευσις είνε τίποτε. Μόλις κατά τα τελευταία αυτα έτη, μερικαι οικογένεια ήρχισαν να στέλλουν τα κοριτσάκια εις το σχολείον των ισπανών εις το Tanger, ή εις της ισραηλιτικής κοινοτήτος. Άλλά φροντίζουν να τα πέρουν προ του δωδεκάτου έτους. Όλίγον κέντημα ή πλεξιμον, όλίγη πρωτογενής μουσική και ή άδιάκοπος άεργος διαμονή εις τις ταράτσες αποτελοΐν την συνήθη ζωήν της Μαροκινής Μουσουλμάνας γυναικός. Πλησίον αυτης ύλόκληρος άλλη γενεά γυναικων κατοικεί εις τας φιλαξένους αυτας χώρας της Αφρικής, ή ισραηλιτικής και ή χριστιανικήσ ισπανίας.

Οι Ίουδαίοι ήλθον εις το Μαρόκον. κατά τούς Έλληνας συγγραφείς κατά την στιγμήν ακριβώς όπου ο Δαυιδ έκυρίευσεν τούς Φιλισταίους. Οι σημερινοί ιστορικοί παραδέχονται ότι ήλθον όταν ο Τίτος εισήλθεν εις την Ίερουσαλήμ. Η Ίουδαία γυναίκα υιοθέτησε το φόρεμα και σχεδόν τας συνήθειας της αδελφής της Μωαμεθανής, με την όποιαν συχνά συνονοείται θυμιάσι.

Η Ίσπανίς ένινεν εις το Μαρόκον περισσότερον νοθρά. Υπό τον θερμόν ήλιον της εξοχής τα μάτια της ένιναν πλέον μεγάλα, τα χείλη της πλέον κόκκινα, το δέρμα της περισσότερον χρωματισμένο και το σίμα της πλέον θερμό. Σχεδόν τόσον άκαλής όσον και ή έντοπία, έχει δι' αυτην την εύχαρίστησιν να αισθάνεται ότι είνε έλευθερα και σχεδόν πάντοτε ώραία κατά την πρώτην νεότητά της, άρκείται να είνε άπόλυτος άρχων εις τας καρδίας των άνδρών.

(Jehan Diuraz)

ζυγοι Curie εις Παισιους, και μετ' ου πολυ απεδειξαν, οτι η δυναμις των ακτινων των μετὰ του Ουρανιου συμφυων σωμάτων εν γενει προέρχεται εκ του Ουρανιου, αλλά και εις άλλας συγγενεις αυτου χημικας ουσιας, ως το Θωριον κτλ. ενήκουν.

Η εις την Βοημιαν υπάρχουσα κοιλάς του Ίωακειμ εινε πλουσία εις εξαγωγήν Ουρανιου, και αντιθέτως προς το Άγγλικόν Ουράνιον, το τής Βοημίας εκπέμπει, έπιστηθώς ακτινας ζωηροτέρας. Ήρχισε τότε η εξαγωγή και έπεξεργασία του ορυκτου τούτου κατά σιχτήρας. Έπεξεργαζόμενον παρατηρήθη, οτι το αποχωριζόμενον Βισμούθιον εξέπεμπε ακτινας ασυνήθεις, ενώ το στοιχείον τούτο απομονωμένον δεν έχει την ιδιότητα αυτήν. Οι σύζυγοι Curie έπεισαν τότε έκυτούς, οτι εις το Βισμούθιον θέλει υπάρχει και κάποιον άλλο σώμα εις το οποίον ανήκει η ιδιότης. Οι κόποι των πράγματι έστέφησαν υπό επιτυχίας. Κατώρθωσαν να αποχωρίσωσι το σώμα τούτο, εις το οποίον έδωκαν το όνομα Πολώνιον, εις τιμήν τής γενεθλίου πατρίδος, τής κυριολεκτικώς έφευρετριάς Κυρίας Curie. Και πράγματι απέδειχθη ταχώς οτι το Πολώνιον εκπέμπει ακτινας.

Μολαταύτα δεν ήρθέθη εις την ανακάλυψιν αυτήν το αναδιφών ζεύγος εξηκολούθησεν έργαζόμενοι. Άπό το Uranbaryum έχώρισαν έν άλλο σώμα εις το οποίον έδωκαν το όνομα Badium. Εις τους άμφιβάλλοντας και διερωτωμένους αν πρόκειται περι νέου τινος ανακαλυφθέντος στοιχείου πράγματι, οι έφευρέται σύζυγοι υπέδειξαν την διηλεκτικώς έπιστρέφουσαν των αυτών γραμμών ακτινοβολία, πρῆγμα άγνωστον μέχρι τούδε, και έθεσαν ούτω επί τής ανακάλυψέος των τον λίθον τής αλανθάστου μαρτυρίας.

Το πόσον όμως ακριβά στοιχίζει το πολύτιμον τούτο στοιχείον δύναται τις να έννοήση, αν λάβη υπ' όψει, το πόσον εινε δαπανηρά η παρασκευασία του. Έκ 1000 χιλιογραμμων Ουρανιου εξαγεται έν δέκατον του γραμμαρίου Ραδίου Σημειοτέον όμως οτι 1000 γραμμάρια Ουρανιου έμπεριέχουν, σχετικώς ολίγην ποσότητα καθαρου μετάλλου, όταν αποχωρισθῆ των άλλων μετ' αυτου συμφυων ύλων.

Άλλη αξιοσημείωτος παρατήρησις επί του Ραδίου εινε, ως απέδειχθη εις τας δοκιμας, οτι όχι άμέσως μετὰ την εξαγωγήν του, άλλ' άμα μείνη επί τινα καιρόν, φυλαγμένον εις μέρος στεγνόν, η δραστις του εινε πολυ μεγαλειότερα τότε ακριβώς εκπέμπει ζωηροτάτας ακτινας. Και περαιτέρω άκόμη άλλη αξία λόγου σημείωσις του Ραδίου εινε, οτι αυτό και κι συμφυεις αυτω ύλαι έχουν ύψωμένην θερμοκρασίαν, και μένει πάντοτε η αυτή, πρῆγμα κιννοφανές εις το βασίλειον τής φύσεως. Κκι αναλύεται το Ραδιοβρώμιον (Badiumbromid) διαρκώς, και δίδει Βρώμιον, χωρίς να υποστῆ η ουσία την έλαχίστην μείωσιν δυνάμεως.

(Έπεται το τέλος)

ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ ΕΦΟΔΙΟΝ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Τώρα με τα γεύματα και τας έσπερίδας και τα απογευματινά τέτα είναι απαραίτητον διά κάθε κληνή οικοκυράν να είναι εφοδιασμένη με ένα καλό βιβλίον μαγειρικῆς και ζαχαροπλαστικῆς. Το βιβλίον του καθηγητου τῆς μαγειρικῆς εις την Έπαγγελματικῆν σχολήν κ. Εύαγγελου Μελῆ περιλαμβάνει τῆς συνταγῆς των ωραιωτέρων και εύκολωτέρων φαγητων και γλυκισμάτων και αποδάνει πολύτιμος οδηγός διά κάθε κληνή νοικοκυράν. Με την βοήθειαν του βιβλίου αυτού ήμποροῦν να κατασκευασθοῦν εις το σπίτι τα πλέον δόσκολα φαγητά και κάθε είδους γλυκισματα, κέικ, μπισκότα, μπουμπόνια, φρούτα ζαχαρένια, λικέρ, κεράσια, τέλος όλα τα είδη τα οποία αγοράζομεν εις τα ζαχαροπλαστεία εις διπλάσιαν τιμήν.

Το βιβλίον του κ. Μελῆ πωλεῖται εις την Έπαγγελματικῆν Σχολήν οδός Ομηρου 24 και εις τα βιβλιοπωλεῖα αντί μιᾶς δραχμῆς. Οι εκ των έπαρχιων και του έξωτερικου επιβάρυνονται και με το εικοστάλεπτον γραμματόσημον του ταχυδρ. τέλους.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΣΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

Τὰ ποικίλα και ωραία δῶρα σας του Νέου έτους θα προμηθευθῆτε εις το Χαρτοπωλείον Πάλλη και Κοτζιά, εις τιμᾶς πολυ εύθηνοτέρας εφέτος, από όλα τα άλλα έτη.

ΔΙΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

Υπάρχει εις το γραφείον του Έπαγγελματικου Σχολείου διαρκῆς έκθεσις κομψοτεχνημάτων, έργων των μαθητριων, καταλλήλων διά δῶρα του νέου έτους, τα οποία πωλοῦνται εις τιμᾶς πολυ λογικᾶς.

ΤΑ ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΕΙΔΗ ΣΑΣ

Η οδός Έρμου ήρχισε και πάλιν να έμψυχώνεται, να ζωηροῦη, να εξαίρεται. Τώρα με τον χειμῶνα, με τας προσεχῆς εορτάς, με τους γάμους που αναγγέλλονται, η οδός Έρμου έκθεται τα ωραία της πράγματα, τας νέας τῆς προμηθείας.

Τα άδμαντοπωλεῖα ίδια άπαστράπτουν πλέον άπ' άκρου εις άκρον. Προχθές έπέρασα από το άδμαντοπωλεῖον Τσαμπούλα και Μάρκου. Η προβῆκῆς του με έκαιμαν να σταματήσω με άπορίαν και έκπληξιν και να φαντασθῶ διά μιαν στιγμήν, οτι εύρισκόμην εις την Rue de la Paix των Παρισίων. Διαμάντια, κοσμήματα έν γενει κάθε είδους και κάθε γούστου, άσημικά σκευῆ πολύτιμα, bibelots, δίσκοι, σερόβιτσι, ωρολόγια, όλα φέρουν ένα cachet ιδιαιτέρον, όλα είναι ωραία και σχετικώς εύθυνα πολυ.

Τόσον μου ήρσαν, ώστε θα συνιστοῦσα εις τας αναγνωστριάς μου, και εις έκείνας άκόμη όπου δεν έχουν να αγοράσουν τίποτε, να προσήσουν από το κατάστημα Τσαμπούλα και Μάρκου, διά να άπολαύσουν ένν τόσον ωραιον θέαμα.

Και έκείναι πάλιν που έχουν να αγοράσουν, να διευθυνθοῦν χωρίς κανένα ένδοιασμόν εις αυτό.

Παρακαλοῦνται θερμῶς αἱ καθυστεροῦσαι συνδρομας να τας στείλουν.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΠΟΣΙΜΩΝ ΙΑΜΑΤΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΜΑΔΟΣ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 300.000 ΔΡΑΧΜΩΝ

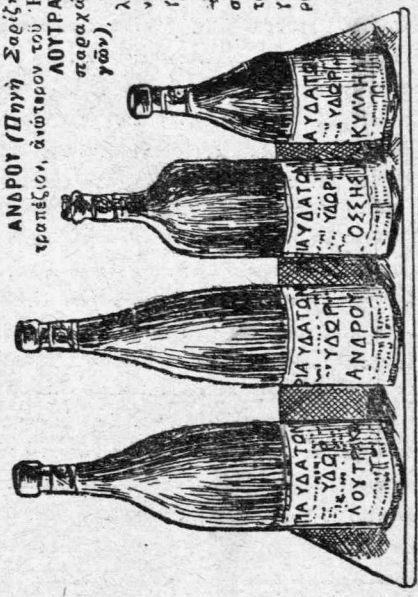
Κυριώτερος μέτοχος η Έθνικη Τράπεζα τῆς Ελλάδος

Υ Δ Α Τ Α

ΑΝΔΡΟΥ (Πηγή Σαρίτζης) το καλύτερον επιτραπέσιον, άνωτερον του Έβδαν και Βισαθ. ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ. (Αποκλειστικῆ παραχώρησις όλων των πηγών), κατά τῆς φαρμακείας λιθάσεως, άρθριτισμοῦ, νόσον των νεφρικών όργάνων

ΚΥΛΛΗΝΗΣ (Αποκλειστικῆ παραχώρησις) κατά των παθήσεων των αναπνευστικών όργάνων, άσθματος, κатарων, δυσπεψιών, μητρικών παθήσεων κλπ.

ΟΣΣΗΣ (ΤΣΑΓΕΖΙ) (Αποκλειστικῆ παραχώρησις Μοναδ. κῆ πηγῆ εἰς τον κό.

σμον κατά την γνώμην του Γάλλου Ακαδημαϊκου Ρομπέν) άπειροῦλον, αἰθηροῦλον, άλκαλικόν, τονωτικόν, κατά τῆς άκαμίας, κλιωρώσεως, άνδρικής εξασθενώσεως κτλ. Ός επιτραπέσιον, ευφραντικόν.

ΠΙΑΝΟ μικρό πολυ καλόν ένοικιάζεται. Πληροφορία οδός Ναυαρίνου αρ. 10.

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ — Αριθμός 14